

TALENT IDENTIFICATION AND DEVELOPMENT IN SPORT

INTERNATIONAL PERSPECTIVES

Baker, Cobley & Schörer (eds) 2011

Na een introductie in hoofdstuk 1 volgen twee delen: het eerste deel bestaat uit theoretische achtergronden en modellen over de begrippen talentidentificatie en talentontwikkeling, het tweede deel bestaat uit internationale case studies over dezelfde onderwerpen.

Alhoewel de theoretische achtergrond goed en noodzakelijk is, leest het vrij moeilijk. De case studies bevatten informatie uit het turnprogramma van de VS, voetbal uit Nederland, rugby uit de UK, handbal uit Duitsland en het centraal gestuurde programma van Australië. Deze zijn makkelijker te lezen en geven een mooie inkijk in de afzonderlijke programma's.

In het laatste hoofdstuk wordt een opsomming gemaakt van gemeenschappelijke punten en lessen die getrokken kunnen worden uit al het voorgaande. Deze zijn:

- Het is belangrijk dat atleten toegang hebben tot de juiste middelen. Hierbij gaat het onder andere om trainingsfaciliteiten, coaches, trainingsgroepen, wedstrijden en financiële en emotionele ondersteuning.
- Het is belangrijk om naar de lange termijn te kijken. Voor atleten betekent dit dat korte termijn succes soms opgeofferd moet worden om op de langere termijn succesvoller te worden. Voor programma's betekent dit dat succes niet overnacht komt en een doorlopende goede verstandhouding tussen de bond(en), coaches, wetenschappers en andere belanghebbenden nodig is om het programma succesvol te maken en te houden.
- Blijf inclusief. Kijk niet alleen naar fysiologie, maar ook naar psychologie, aanleren van vaardigheden en de ontwikkeling in al die gebieden. Zorg er ook voor dat er altijd de mogelijkheid is om het programma in te komen, ook voor atleten die in eerste instantie afgewezen zijn.
- Iedereen ontwikkelt zich anders en op een andere snelheid. De 'talenten' van vandaag zijn niet noodzakelijk de presteerders van morgen. Waar in het begin van het leerproces fysieke eigenschappen vaak het verschil maken, is dat naarmate het leerproces vordert steeds vaker het mentale of tactische deel.
- Ook is het belangrijk om de atleten voldoende uitdaging te geven. Hoe verder de atleten komen, hoe homogener de groep wordt. Pas op dat ook de training niet homogeen wordt, want dat kan zorgen voor plateaus in ontwikkeling die niet nodig zijn.
- Evalueer je programma vaak en grondig. Hou wat werkt en pas aan wat niet of niet optimaal werkt. De sport verandert en de atleten veranderen, dus het identificatie- en ontwikkelingsprogramma kan ook moeten veranderen.
- Zorg ook voor een theoretische achtergrond van je programma. Waarom doe je wat je doet?

Wat mij uit alle voorgaande hoofdstukken verder nog is bijgebleven, is dat het succes van programma's vaak vergroot wordt door het uitnodigen van de coaches van de geselecteerde atleten. Zodra de coaches beter begrijpen wat er op het hoogste niveau van de atleten gevraagd gaat worden en hoe ze dit kunnen simuleren en stimuleren in hun trainingen, kunnen ze dit toepassen voor al hun atleten.

Ook belangrijk is het om een continu stimulerende omgeving te creëren die uitnodigt tot leren en verbeteren. Laat het atleten zo veel mogelijk zelf uitzoeken en kom niet te vaak met oplossingen aan.

Als laatste is het belangrijk dat atleten op meerdere niveaus aan wedstrijden meedoen. De atleet zelf heeft op die manier één niveau wedstrijden waarin hij/zij goed kan presteren, één niveau waarop geleerd kan worden wat er nodig is om een stap hoger te komen en één niveau waarop ontspannen meegedaan kan worden of juist geleerd kan worden om te winnen of om te gaan met hoge verwachtingen van de buitenwereld. Voor opkomende atleten is zo'n stelsel van groot belang. Zij

kunnen zich dan in enkele wedstrijden meten met atleten die bewezen hebben op een hoger niveau mee te kunnen draaien. Op deze manier is het hogere niveau minder eng, ze kennen immers al wat atleten en hebben daar wellicht al eens van gewonnen. Hetzelfde geldt uiteraard voor trainingen.

Sander Berk – maart 2015